

INFORMACE  
KRÁLOVÉHRADECKÉ  
DIECÉZE

ročník XXIV / 2014

25 Kč



# IKD



# 6

## **Šťastní ze života s Bohem a jeden z druhého**

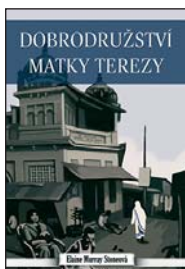
Rozhovor s manželi Maříkovými

Mons. Karel Exner – Sedmdesát let knězem

Azylový dům je často první opravdový domov

## Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín  
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz  
Knihkupectví U Katedrály,  
Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173,  
e-mail: hradec@kna.cz



### Elaine Murray Stoneová **Dobrodružství Matky Terezy**

Inspirativní příběh jedné z nejobdivovanějších a nejoblíbenějších žen naší doby napsaný čtivým stylem pro mládež, ale i dospělé čtenáře.  
Brož., 112 s., 149 Kč



### Roy Wenzl, Travis Heying **Nejsilnější zbraň**

Otec Emil Joseph Kapaun (1916 až 1951), americký vojenský kaplan s českým jménem i kořeny, byl během korejské války řadě svých spolubojovníků posilou, mnohým z nich dokonce zachránil život, o čemž svědčí i tato kniha. Váz., 144 s., 239 Kč

## Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1  
tel. 224 818 757.  
On-line knihkupectví:  
[www.paulinky.cz](http://www.paulinky.cz) [objednavky@paulinky.cz](mailto:objednavky@paulinky.cz)



### F. Fernández-Carvajal **Rozmluvy s Bohem (4a)**

14.–18. týden v mezidobí

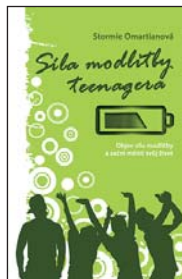
Den po dni kniha nabízí možnost vstoupit do vztahu s Bohem, mluvit s ním o věcech každodenního života a učit se v Božím světle nacházet odpovědi pro svůj život.

Váz., 376 s., 259 Kč



### Raniero Cantalamessa **Prvotiny Ducha**

Reflexe o působení Ducha svatého. Autor vychází z 8. kapitoly Pavlova Listu Římanům a ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu – vstříc Pánovu návratu.  
Brož., 88 s., 120 Kč



### Stormie Omartianová **Síla modlitby teenagera**

**Objev sílu modlitby  
a začni měnit svůj život**

Autorka přesvědčivě mladým lidem vysvětluje, jak velkou moc může mít i v jejich životě modlitba a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problémů teenagerů a svůj text, graficky pro mladé velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala. Vše je doplněno biblickými pasážemi a podněty k dalšímu přemýšlení.

Brož., 240 s., 199 Kč

## Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8  
[www.portal.cz](http://www.portal.cz)  
[www.facebook.com/nakladatelstvi.portal](https://www.facebook.com/nakladatelstvi.portal)



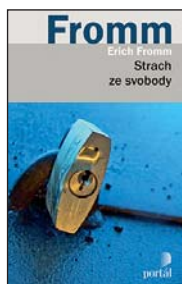
### John Eldredge **Nebojte se života**

Eldredgeova víra chápe Ježíše Krista jako lékaře duše i těla, který má moc uzdravit kohokoli, kdo opravdu uvěří. Na mnoha příkladech ukazuje jednu z nejdůležitějších podob křesťanství – jeho moc zcela proměnit život člověka štvaného moderním světem k výkonu, stresu a vnitřnímu napětí v život v „nové svatosti“ a v prožitek „velké úlevy“.

John Eldredge je autor křesťanský orientované spirituální literatury, terapeut a ředitel společenství pro duchovní poradenství a prohlubování křesťanského života Ransomed Heart Ministries v americkém Coloradu.

**Vychází současně jako e-kniha.**

Brož., 120 s., 215 Kč



### Erich Fromm **Strach ze svobody**

Kniha vznikla v exilu a autor v ní vysvětluje, proč nacistickou ideologii za války podporovalo tolik lidí. Poukazuje na fakt dvojznačnosti lidské svobody, jež se může stát otevřením možností, stejně jako cestou do úzkosti z osamění a izolace. Je-li svoboda pojímána oním druhým způsobem, svádí do pastí autoritářství, destruktivity či konformismu. Fromm pátrá, kdy takový strach ze svobody vznikl a co jej podpořilo, a přes všechna svá zjištění se domnívá, že je v lidských schopnostech stát se sebou samým skrze tvorbu, smyslovou radost, lásku či práci.

Brož., 240 s., 399 Kč

# Duch svatý v nás

Jednou z velkých překážek v působení Ducha svatého v nás je naše neschopnost přijmout svoji slabost. Všichni jsme slabí, ale ne všichni si to umíme přiznat. Slabost považujeme za něco nepatřičného, odmítáme ji, a tím se uzavíráme Boží pomoci. Tvrdíme-li v životě, že vše umíme, že se také umíme modlit, jak můžeme potom ale zakusit přítomnost Ducha svatého v naší modlitbě? Církev učí, že kdykoliv se začínáme modlit, Duch svatý nás předchází svou milostí a přitahuje nás na cestu modlitby. Duch svatý nás tedy vede k modlitbě a postupně jako správný učitel modlitby nás krok za krokem učí modlit se. Ale nejen to, on se modlí v nás. Svatý Jan Zlatoústý v jednom ze svých kázání řekl, že „modlitba je nevýslovná láska, která nepochází od lidí, ale má původ v božské milosti“. Proto je třeba dávat Duchu svatému prostor v modlitbě, což není všem lidem samozřejmé.

Svou mnohomluvností či roztěkaností bráníme Duchu svatému, aby se v nás modlil. Trpíme přemírou ustavičného víru myšlenek, představ, fantazie, která je zamořena zbytečnými vjemy a obrazy. Proto se v nás Duch svatý těžko může projevit.

Je na čase usilovat o tichost srdce, které je opakem rozptýlenosti, zvědavosti a upovídánosti. Musíme se učit přebývat v srdci, sestupovat do srdce, modlit se srdcem a žít v pokoji srdce. Dáme-li v modlitbě prostor Duchu svatému skrze ticho a naslouchání, on rozhoří naše srdce, upoutá naši pozornost na Ježíše a povede nás k tomu, abychom Ježíše oslavovali. Duch svatý nás vede ke chvále, díky které překonáváme své slabosti a zotročení a můžeme zažít své uzdravení a očistění. Duch svatý nás v modlitbě vede k poznání Otcovy vůle a k vytrvalosti a věrnosti v modlitbě.

Je příznačné pro současnost, že vyzdvihuje aktivitu a činnost někdy na úkor lidského ztišení a naslouchání. Ani společenství církve tohoto jevu není ušetřeno. Bylo by zajímavé zjistit, kolik kněžského času se točí okolo oprav církevních objektů, shánění financí, vyřizování farní administrativy, organizování poutí, nejrůznějších pastoračních aktivit... a kolik kněžského času je věnováno Pánu v rozjímavé modlitbě nebo tiché adoraci před Eucharistií. Musím přitom sám pravdivě přiznat, že jsem v rozjímání a v adoraci opravdu skoupým troškařem, a tak si беру k srdci slova středověkého Mistra Eckhardta: „Bůh nepotřebuje, bratře, od tebe nic víc, než abys mu dal tiché srdce.“ P. Jan Evangelista Urban, OFM, zakladatel společenství Sester Apoštolátu sv. Františka, ve své poslední závěti, těsně před smrtí, píše: „Mlčte, mlčte, prosím mlčte, slov už bylo dost. Teď již čekám jen na to jediné SLOVO.“

P. Pavel Seidl, děkan v Chlumci nad Cidlinou

**Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: [ikd@bihk.cz](mailto:ikd@bihk.cz), Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová.  
**Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a.s., Hradec Králové, č.ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 9. 6. 2014. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Foto na titulní straně poskytl rodina Maříkova.

## Obsah

|                                                                     |    |
|---------------------------------------------------------------------|----|
| <b>Duchovní slovo</b>                                               |    |
| Duch svatý v nás                                                    | 3  |
| <b>Rozhovor</b>                                                     |    |
| Kája a Anička Maříkovi: Šťastní ze života s Bohem a jeden z druhého | 4  |
| <b>Portrét</b>                                                      |    |
| Sedmdesát let knězem                                                | 7  |
| <b>Gesta víry a zbožnosti</b>                                       |    |
| Klečení                                                             | 10 |
| <b>Krátké zprávy z diecéze</b>                                      | 12 |
| <b>Z biskupství</b>                                                 | 15 |
| <b>Pozvánky na akce</b>                                             | 18 |
| <b>Charitní listy</b>                                               | 19 |

# Šťastní ze života s Bohem a jeden z druhého

**Kája a Anička Maříkovi** jsou obyčejní věřící manželé z Hradecka. Ostatně když jsme domlouvali následující rozhovor, jejich první dotaz zněl: „Proč zrovna my?“ V tu chvíli jsem odpověděl dost nejasně, že jsem na ně dostal tip od jednoho kněze. S odstupem času ale mohu říct, že to byla dobrá volba. Z obou číší radost a spokojenost s výběrem svého životního povolání – životem v manželství. Právě osobní příklad hraje v dnešní době větší úlohu než spousta planých slov.

**Ted' jste oslavili dvacet let společného života. Jak byste uplynulá léta zhodnotili?**

*Kája:* Jako šťastná. Manželství je samozřejmě náročné, ale krásné.

*Anička:* Připojím se.

**Co udělat proto, aby manželství bylo šťastné?**

*Anička:* V první řadě si dobře vybrat protějšek, s nímž budu manželství sdílet. Když budu mluvit za sebe, tak pro mě bylo nejdůležitější, aby můj nastávající měl Boha na prvním místě, potom jsem se dívala, jak se chová, jaké má vlastnosti, a třeba když jsme jeli se společenstvím na tábor, jaký má vztah k práci.

*Kája:* To ses asi nedívala moc dobře (směje se).

*Anička:* Snažili jsme se spolu hodně komunikovat, a tak jsme se poznali. Měli jsme poměrně dlouhou známost a ještě před ní spolu nějaký čas kamarádili. Říkáme dětem, aby se podívali do rodiny partnera, zjistili, jak se tam k sobě rodiče chovají, protože to pak bude podobné i u nich.

*Kája:* Na vztahu se musí pořád pracovat, vztah je živá věc. Jak píše pater Knotz: Manželství stojí na třech pilířích, realizuje se budováním tří domácích oltářů – oltář modlitby, stolu a obdarování. Máme mít Boha na prvním místě, máme si o všech problémech říkat, protože ty vždycky budou, i ve



šťastném manželství, a třetím pilířem manželství je sex. Jednoznačně k manželství patří a dokáže ho stmelovat.

**Jak se bránit neshodám?**

*Anička:* Máme společné heslo sv. Pavla z Listu Efesanům: „Slunce ať nezapadá nad vaším hněvem“, toho se držíme. Když jsme na sebe naštvaní, tak si to musíme vyříkat, ještě než jdeme spát. Samozřejmě nejde okamžitě vyřešit problém, to by se kolikrát nešlo spát vůbec, ale nesmíme zůstat na sebe naštvaní. Sv. František píše, že hněv může přes noc přejít v nenávisť, a to už je špatně.

**Statistiky míry rozvodovosti jsou v naší zemi poměrně hrozné. V čem se dělají největší chyby?**

*Anička:* Jeden ze zmíněných oltářů těm párům chybí. Když mají Boha

na prvním místě, budují svůj vztah častou komunikací a stmelují ho krásným sexem, tak by rozvod neměl hrozit. Ono se to samozřejmě takhle lehce řekne, řada dlouholetých manželů o tom ví své, ale pokud mají oba snahu, není šťastné manželství nemožné. Asi je taky důležité zmínit správné pořadí hodnot. Bůh, manžel a potom až děti, nesmí se to přehodit. Preferování dětí před partnerem není správné, děje se dost často a vede jenom k problémům. Děti na třetím místě nijak nestrádají, naopak potřebují vidět, že se tatínek s maminkou mají rádi.

*Kája:* Jednou jsme řešili ve společenství manželů, kam chodíme, že pro nás je důležité, aby si naše děti hledali partnera z věřící rodiny. Úplně jsme se ale všichni neshodli. Byly hlasy, že je hlavní, aby byl protějšek hodný. No jo, ale když se seznamujete, tak je hodný každý, to nic neznamená. Ti

dva se musí především shodnout na základních věcech, a tam bych víru rozhodně radil.

### Co může manželství rozdělit?

**Kája:** Řekli bychom smrt, ale vím, kam otázka míří. Opět absence těch tří pilířů.

**Anička:** Manželé se spolu nemodlí, pak nemluví, a nakonec spolu ani nežijí. Zvenku ta fasáda třeba vypadá dobře, časem spolu jsou jenom kvůli dětem a oba dva jsou z toho nešťastní a nevědí, jak zpátky. V tomhle okamžiku už je to hrozně těžké.

### Jak jste našli k sobě cestu?

**Kája:** Jeden náš známý říká, že jsme se narodili se zlatou lžící u pusy. Rodiče nás od malička vedli k víře. Ta nás dovedla do společenství mladých a tam jsem se poznali. Rozepře jsme měli spíš na začátku vztahu, pak nám už bylo jasné, že to je naše cesta. Teď jsme si na jubilejní svatební cestě četli dopisy, které jsme si kdysi posílali, a já jsem asi dvakrát brzy po sobě dostal dopis, že se mnou Anička končí. Prý jsem se ve spolču příliš věnoval i dalším děvčatům. (směje se) Když už jsme později řešili zásadní věci do budoucna, tak jsme se shodovali. Naše jistota plynule zesilovala, až při svatbě byla úplná.

### Vždycky jste cítili povolání k manželství, nebo jste zvažovali i jiné varianty?

**Anička:** Byla jsem ovlivněná rodinným zázemím, za totality jsme jezdili k sestřičkám těšitelkám do Jiřetína pod Jedlovou, bylo to takové romantické, a tudíž od dětství jsem chtěla jít do řádu. Pak jsem začala chodit do spolča, uviděla Káju a na řád jsem zapomněla.

**Kája:** Kolem maturity jsem o kněžství docela vážně uvažoval. Působil na mě salesián Jarda Mikeš, nicméně když jsem byl na vysoké škole, tak jsem postupně poznával, že povolání ke kněžství nemám.

**Anička:** Duchovní povolání jsme nezavrhli předem, zvažovali všechna pro a proti, jestli nás Bůh skutečně volá. Teď jsme si četli brožurku Půst v roce povolání (vydanou Biskupstvím královéhradeckým – pozn. redakce) a většina oslovených kněží tam uvádí, že volání do zasvěceného života je na-prosto nepřeslechnutelné. My jsme na něco takového čekali a nepřišlo to.

### Na to bych se chtěl zeptat. Povolání je sice často skloňovaný termín, ale jak se s ním má mladý a třeba i starší člověk konkrétně vyrovnat?

**Anička:** Je hodně důležité být, v případě mladého zejména v citlivém období puberty, otevřený na všechny strany. Sama jsem uvažovala o obojím – duchovním i laickém povolání, nicméně zčistajasna se objevil pocit, že duchovní povolání není pro mě.

**Kája:** Takhle jsem to neměl. Spíše bych to charakterizoval jako plynulý přechod. Mám zkušenost, že když člověk poslouchá své svědomí, a nechá věci plynout, tak se samy navedou na správnou cestu.

### Kdy je ten správný okamžik rozhodnutí?

**Anička:** To má každý jinak. Vedeme děti k tomu, že když chtějí mít známost, tak jejich vztah musí mít budoucnost. Proto jsme spolu tak dlouho jen kamarádili, protože jsme věděli, že ještě nemáme jasnou budoucnost. Nemůžu s někým vážně chodit, když nebudu mít vizi, že si ho budu moci vzít. Myslíme si, že střední škola je spíš pro kamarádství, pro společenství a až ta vysoká pro vážnou známost.

### Změnil se Váš vztah k sourozencům, kteří si duchovní povolání vybrali?

**Anička:** Vztah se samozřejmě vyvíjí, bratr je o deset let starší, takže vždycy pro mě byl autoritou, v tomhle ohledu se velká změna nestala. Jsme rádi, že duchovní povolání v rodině máme, mohou poradit, a děti

konkrétně vidí, co znamená být knězem.

**Kája:** Je pravda, že si k němu tolik nedovolím jako k ostatním švagrům.

### Chtěli jste mít takto velkou rodinu?

**Kája:** Oba pocházíme z velkých rodin, já ze sedmi, manželka ze šesti dětí. Dětství ve velké rodině bylo skvělé. Už před svatbou jsme se shodli, že spolu chceme mít taky velkou rodinu. Teď, když vedeme kurzy symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství (PPR), vždy musíme hned v úvodu vysvětlit, že to není nespolehlivostí metody, ale prostě jsme děti mít chtěli. Je to tak.

### Kolik by podle vás měla mít křesťanská rodina dětí?

**Anička:** Na počtu dětí vlastně nezáleží, manželé by měli být především šťastní ze života s Bohem a jeden z druhého. Někteří děti mít nemohou a taky mohou mít šťastné manželství. Naopak rodina, která si řekne, že bude od Pána přijímat děti, jak přijdou, může se po čtvrtém dítěti vyčerpáním úplně rozložit a vztah se rozpadne. Tohle je přece odrazující. I proto učíme PPR.

### Jak máte rozdělené role v péči o domácnost?

**Kája:** Existuje jedno důležité slovo, které se u věřících považuje za nevhodné, a tím je kompromis. V téhle oblasti ho každý pár musí najít. Nestací říct, já se budu starat o obživu a ty se starej o domácnost. Na druhou stranu velká rodina nás učí efektivnímu chování, takže ten kdo něco umí lépe, tak to dělá. Třeba za sebe řeknu, že nemá cenu, abych se motal Aničce do vaření, když to pořádně neumím a jdu raději na počítač vyřídit složenky.

**Anička:** Musím říct, že mám výhodu, že jsem šťastná doma s dětmi, což každá žena nemá. Vzájemnou komunikaci si vyjasníme, kdy chci, aby mi manžel v domácnosti pomohl. Ta rovnováha

či kompromis jsou skutečně důležité, protože jsem doma kvůli dětem, ne kvůli domácnosti, ta je společná.

**Dohalice jsou spjaté s otcem Jiřím Škodou. Přesto jsou typickou obcí širšího Polabí, tedy bez věřících. Jak se žije na bývalé faře?**

*Kája:* Oba pocházíme z farnosti Dolní Čermná a tam jsme byli zvyklí na plný kostel. Tady jsme jediná rodina, která na mši přijde. Po škole jsem ale hledal práci a skutečně dobrou jsem našel v Hradci Králové. Co si budeme říkat, peníze pro život rodiny nejsou okrajová záležitost, nicméně to znamenalo jít do města. Hledali jsme bydlení různě po okolí a otec Škoda nám nabídnul tuhle faru, kterou po revoluci uvolnila obec. Tak jsme ji vzali, předělali a už tu nějaký čas bydlíme. Naše děti by se raději odstěhovaly do věřícího kraje, kde by měly stejně naladěné vrstevníky. Je fakt, že si zažily, co to je být jediní věřící ve třídě.

*Anička:* Tím, že se zapojujeme do dění v obci, tak už nás místní berou celkem normálně, ale dřív se nás skoro báli. Byli jsme tu doslova v izolaci. Teď třeba zastupitelé sami navrhli, že by se mohla uspořádat Noc kostelů. Sami ji organizují, my jen pomáháme.

**Kde jste se seznámili s otcem Škodou?**

*Anička:* Myslím, že můj bratr u něj nějaký čas bydlel, když studoval v Hradci. Otec Škoda, známý jako „Děda“, působil za komunismu jako tajný kněz a mohl dělat jenom sanitáře v nemocnici. Řekla bych, že bratrovi zásadně pomohl ke kněžskému povolání a od té doby se s ním naše rodina zná. Když jsme sháněli bydlení v okolí Hradce, bylo jasné, na koho se obrátit.

*Kája:* „Děda“ je důležitá osoba pro naše manželství, svým příkladem a skutečně františkánskou skromností nás hodně ovlivnil. V posledních letech tu s námi bydlel v důchodu. Opustil službu v nemocnici, protože už špatně slyšel a neúnavně objížděl

tyhle vesnice, kde dokázal sloužit mši svatou i pro jednoho člověka.

**Zmínili jste společenství manželů. Co pro vás znamená se v něm scházet?**

*Anička:* Od mládí jsme na spolča zvyklí. Podle nás je velmi důležité, když se schází lidé ze stejného „těsta“. Mají možnost sdílet svoje starosti, radosti, problémy, poradit si, jak je řešit. Kromě toho se vzděláváme ve víře, čteme Písmo. Scházíme se jednou měsíčně.

**Proč jste se pustili do lektorování přirozeného plánování rodičovství?**

*Kája:* Štvalo nás, že spousta lidí říká, že jim to nefunguje a nám to přitom fungovalo. Proto jsme se rozhodli jít s kůží na trh a udělat si lektorský kurz Ligy pár páru. Chceme napravit ponětí věřící veřejnosti, že přirozené plánování rodičovství je takové „pofiderní“.

*Anička:* Ono totiž, když došlo na konkrétní dotaz, co manželům na PPR nefunguje, tak jsme zjistili, že mají velké neznalosti. Pletou dohromady různé metody, někde si narychlo přečetli pár brožurek a to je vše. Symptomatická metoda je velmi spolehlivá a použitelná pro všechny, ale musí

se dobře znát. Navíc podporuje vzájemnou komunikaci a společné rozhodování. Zodpovědnost za početí se nehází na jednoho z partnerů, což upevňuje vztah.

**Setkáváte se se zájmem?**

*Kája:* Ze začátku moc ne. Na konferencích ligy jsme si stěžovali, že jsme učitelským párem a víme, že metodu mladí věřící lidé moc neznají, ale zkrátka o to nemají zájem. Teď se však situace mění a letos už jsme zahájili tři kurzy.

**Nedělá vám problémy mluvit o věcech, které se obecně považují za intimní?**

*Anička:* Dělá, ale jinak to nejde. Naštěstí ti, kdo přijdou, tak mají zájem a jejich reakce jsou skvělé. Stalo se nám, že jeden pár řekl, že jsme je nepřesvědčili argumenty proti bariérové antikoncepci. Protože je ale na nás vidět, že jsme se svým životním stylem (s PPR) šťastní, tak se rozhodli do toho jít.

*Kája:* Byly jistě otázky, které zaskočily, ale myslím, že si zvykáme. Hlavně nechceme dělat zákonictví, pouze nabídnout, co z vlastní zkušenosti a v souladu s učením Církve vidíme jako nejlepší.

Luděk Bárta



# Sedmdesát let knězem

Oslavit sedmdesátiny je pěkná, ale jinak vcelku běžná věc. Poněkud jinak tomu však je, když se jedná o sedmdesát let společného života v manželství, nebo sedmdesát let kněžství. Ani jedno se hned tak někomu nepovede. Na začátku června oslavil sedmdesát let svojí kněžské služby **Mons. Karel Exner** z Nové Paky, jeden z posledních žijících absolventů královéhradeckého kněžského semináře. Byla tak příležitost se za ním vypravit a zavzpomínat na uplynulá léta.

Novopacká fara se nachází nenápadně zastrčená v jednom rohu náměstí, jeden by ji přehlédl. V prvním patře již třicet dva let bydlí Karel Exner. Schody vroubí pomocný výtah, který financovalo občanské sdružení pomáhající starým kněží Cesta 121. Otec Exner je v dobré náladě a vede mě do pokoje. „*Tady mám jídelní stůl a tady stůl Páně,*“ ukazuje na dva protilehlé rohy ohromného stolu uprostřed místnosti a pokračuje: „*teď po dobu nemoci si sloužím Mši svatou tady.*“ Jak poznamenává, uplynulý rok byl pro něj hodně těžký. Dostal zápal plic a už si myslel, že ho z nemocnice posílají domů umřít. Od ledna se však jeho zdravotní stav zlepšuje a doufá, že ještě nějakou práci ve farnosti zastane.

## Dětství vedle tkalcovského stavu

„*Pocházím ze Studence nedaleko Nové Paky. O Studenci se kdysi říkávalo, že je vesnicí tkalců a kněží. V útržku starých novin jsem četl, že kolem roku 1900 vyšlo ze Studence devatenáct kněží. Můj otec byl domácím tkalcem (a při tom též varhaníkem v místním kostele). Spolu s matkou obstarávali malé hospodářství. Matka byla velice zbožná, měla bratra knězem; měli se velice rádi. On jí pomáhal duchovně i hmotně v době první světové války, kdy její manžel byl na východní frontě a ona sama doma se třemi malými dětmi. Sám však zemřel velice mladý, krátce po válce na tuberkulózu. Když jsem se narodil, tak měla moje maminka touhu, abych nastoupil na jeho místo a také se za to modlila. V tomto duchu se také nesla moje výchova, takže mohu říci, že jsem dostal povolání ke kněžství takřka jako do vínku.*“



*Jako malý jsem si hrával na mši sv. a pak též ministroval a tak jsem se učil poznávat liturgii a mít v ní zálibu,*“ popisuje příběh svého povolání otec Exner.

## Zlatá léta v semináři

Po dokončení gymnázia v Jilemnici si bez velkého rozmýšlení dal přihlášku do hradeckého semináře a v roce 1939 nastoupil. Uzavření vysokých škol se semináře netýkalo, protože nebyl ve svazku s univerzitou. Přesto zůstávali jeho představení ostražití a na fungování semináře příliš neupozorňovali. Proto se také svěcení P. Exnera a kolegů nekonalo 3. června 1944 v katedrále s celou parádou, ale pouze v seminární kapli za přítomnosti rodičů a sourozenců.

Mezi jeho spolužáky v prvním ročníku patřil také Karel Otčenášek. Brzy však odešel studovat do Říma, takže byl nakonec vysvěcen o něco později tam.

Život v semináři nebyl nijak snadný. Ke všeobecnému válečnému nedostatku se přidávají téměř spartánské podmínky v zanedbané budově. Na společných pokojích se netopilo ani v zimě, stejné to bylo na umývárkách. Jediné vytápěné místnosti byly učebny, kam si ale budoucí kněží museli každý den nosit uhlí. Ostatně v nich trávili téměř veškerý čas. Přesto pater Exner na léta v semináři vzpomíná jako na jedny z nejkrásnějších ve svém životě a možná mu zvýšená odolnost zachránila život v pozdější komunistické internaci.

Blížící se fronta uspíšila také svěcení. Do konce války sice zbýval ještě rok, ale v napjaté atmosféře už nechtěli představení budit pozornost. Primici měl o den později, na slavnost Nejsvětější Trojice, v rodném Studenci. Úřady dokonce povolily průvod z rodného domu, kde rodiče dali mladému novoknězi požehnání, do kostela. Za primičního kazatele si zvolil svého nejmilejšího vyučujícího ze semináře dr. Čenka Tomíška, dogmatika, spisovatele a velkého čtenáře Panny Marie. Jeho kázání má opsané a dodnes si ho čas od času přečte. Slavnost uzavřela malá hostina doma.

## Dva světy – město a vesnice

Jako kaplan se dostal do Jaroměře a společně se starším kolegou ze semináře P. Bedřichem Novákem pomáhali staříčkému děkanovi Solníčkov. Ve městě, kde měla silnou pozici československá církev, prožil i konec války. „Napřed Jaroměří projížděli

*prchající Němci ze Slezska, to byli takoví chudáci, selský vůz, který táhl vyhublý koník, na tom pár věcí. Pak byl nějaký čas klid, náhle se objevili Rusové a všichni začali jásat. Po válce jsme dostali na starost i nedaleké německé vesnice Heřmanice a Zaloňov,“* líčí pohnuté události pětáctýřicátého roku.

Od roku 1946 byl poslán jako administrátor do Horních Štěpanic a Vítkovic v Krkonoších. Do jeho působnosti spadala celá řada dalších vesnic rozestých po kopcích. K dispozici měl pouze kolo, v zimě lyže a stále byl na cestách. Náboženství učil na všech školách ve farnosti. „Byl to zapadlý kraj, ale já se tu cítil dobře, snad že sám také pocházím z vesnice. Ve Štěpanicích ještě nebyla zavedena elektrina, svítilo se petrolkou. Do kostela jsme elektrické světlo zaváděli s farníky. Na svátek Krista krále se celý kostel rozsvítilo a lidé říkali: *Jé, to je světla, to je světla...*, nemohli se toho nabažit,“ vypráví.

## Internace

Idyla však netrvala dlouho. Bez výraznějšího varování si pro něj 24. července 1950 přišla Státní bezpečnost a on se ocitnul v internačním táboře pro kněze v Želivě. Tam byli kněží zapojeni do práce v místních JZD nebo pro humpolecké textilky. „V létě 1951 nás část vybrali a odvezli za Prahu do Hájků, bývalého františkánského kláštera. Tam byl volnější režim, samozřejmě že nás hlídali, ale byla možnost se dostat ven na zahradu, nebo si v ambitech sloužit Mši svatou. Opět jsme pracovali na zahradě, jedna parta chodila do státního statku a další pro Charitu zasklívala ty oválné obrazy Madony s dítětem nad postel, jestli je znáte,“ naráží na nezbytnou rekvizitu ložnic našich pra rodičů.

Součástí internace byla také ideologická školení o prospěšnosti komunismu. Nekonečně dlouhým a nudným přednáškám se nedalo vyhnout,



● Primiční mše svatá

účast byla povinná. Kněží byli ujišťováni, že budou působit maximálně dvacet pět let, jen co vymře stará generace, ta nová komunistická, již do kostela chodit nebude...

## U PTP

Po dvou letech začala mít o klášter zájem vojenská správa, takže bylo rozhodnuto, že ti kněží, kteří nesplnili vojenskou povinnost, půjdou na vojnu k PTP a o ostatních rozhodne trestní komise okresních národních výborů.

*„Spadal jsem do té první kategorie, a kdosi z našich řekl, že když už jsme tři roky zavření a teď máme jít na vojnu, tak jestli bychom se nemohli podívat domů. Plukovníka to překvapilo, ale dovolil nám to. Na nic nečekali, sbalili jsme se a jeli. Pak jsme se dozvěděli, že když velitel tábora, který tam momentálně nebyl, zjistil, co se stalo, tak strašně zuřil, ale nemohl nic dělat,“ líčí svůj odchod na vojnu.*

Narukovali do Komárna, kde prodělali výcvik, a potom je čekala cesta do Zvolena, kde pracovali na stavbě sídliště. Jak poznamenává, měli velké štěstí. Ti, kdo se dostali do dolů, museli snášet mnohem horší podmínky. V roce 1954 začalo na mezinárodní tlak postupné rušení těchto oddílů a „vojáci“ se dostali na svobodu.

## Kněžská služba

*„Po propuštění jsem se vrátil domů do Studence a chvíli pracoval v sousední vsi v továrně Sport. Za nějakou dobu byl zavolán na biskupství, kde mi státní zmocněnec, hlídající pana biskupa, sdělil, že mi dají státní souhlas, ale musím se chovat jako kněz lidově-demokratického státu. Dostal jsem se do Chřenovic, menší farnosti mezi Ledčí a Zručí nad Sázavou,“ popisuje návrat do činné kněžské služby.*

V Posázaví strávil celkem dvacet let a nakonec se přes Hostinné dostal



● S kolegy ze semináře, P. Karel Exner v horní řadě třetí zleva



● Obklopen družičkami při cestě z otcovského domu do kostela při primici

do Nové Paky, kde je až do dnešních dnů. Po revoluci ho biskup Karel Otčenášek jmenoval proboštem obnovené katedrální kapituly. Otec Exner z toho podle svých slov nebyl příliš nadšený. Vždy se považoval za obyčejného vesnického faráře a nikdy si nepotrpěl na čestné tituly.

*„Pro kněze je důležitý duchovní život, bez něj to nejde, a rád. Stále si myslím, že kněz má brzy vstávat, aby stihl rozjímání. Ráno se lépe soustředí. Musí si stanovit přesné pořadí věcí,*

*které jsou nutné, prospěšné, užitečné a pak teprve potom všechny ostatní. Kněz má především předávat evangelium, pečovat o nemocné a připravovat ke svátostem. Zároveň by měl pamatovat na svoje další vzdělávání jak v teologii, tak v jiných oborech,“ zamýšlí se nad úkoly kněze a uzavírá: „Svého rozhodnutí jsem nikdy nelitoval. Každý zažije těžkou situaci, kterou musí překonat, ale nikdy to nebylo tak silné, že bych nechtěl zůstat knězem.“*

Luděk Bárta

# Gesta víry a zbožnosti

## Klečení

Je-li vzpřímený modlitební postoj křesťana starobylym vyjádřením velikonoční radosti a znovunavrácené lidské důstojnosti osvobozené z pout strachu a smrti Kristovým vítězstvím nad smrtí, pak je jeho nejvlastnější místo především při veřejné bohoslužbě slavené ve společenství, je-  
muž sám Pán předsedá. Nemenší význam však už od počátku měla i modlitba soukromá, konaná stranou hluku světa, v intimitě lidského srdce. „*Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti;*

*a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí,*“ připomíná Ježíš svým učedníkům (Mt 6,6). Při soukromé modlitbě přestáváme být sami důležití, o to více však narůstá význam Toho, ke komu naše modlitby směřují.

Klečení při modlitbě se objevuje v mnoha orientálních kulturách. Tímto gestem pokory a úcty však museli lidé častokrát uctívat hlavně pozemské vládce a jiné autority obestřené mnohdy velmi pochybnou aureolou posvátnosti. Z těchto důvodů Židé a později i křesťané klečením či pokleknutím

velmi šetřili. Velikost člověka se totiž pozná právě podle toho, před kým je ochoten pokleknout. Biblická kniha Ester zmiňuje krutého vojevůdce Hamana, před kterým se trásli strachy všichni obyvatelé perské říše: „*Všichni královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, klekali a klaněli se před Hamanem, neboť tak přikázal král. Ale Mordokaj neklekal a neklaněl se*“ (Est 3,2). Nebyla to však pýcha ani strach z trestu, co motivovalo Mordokajovo jednání, ale vědomí, že takové projevy úcty patří především Hospodinu (srov. Iz 45,23). Stejněmu pokušení byl později vystaven i sám Kristus po čtyřicetidenním postu na poušti, kdy mu ďábel nabízí vládu nad celým světem výměnou za toto „nepatrné“ gesto úcty (viz Mt 4,9).

### Postoj těla i dispozice srdce

Klečení není nikdy samozřejmé ani samoučelné. Aby bylo správným modlitebním postojem, vyžaduje od nás, abychom si stále byli vědomi, před kým klečíme. Prorok Eliáš se s oblibou modlil v kleče, dokonce si hlavu skrýval mezi kolena (1 Král 18,42). O Danielovi je zase známo, že se modlil ve svém pokojíku, jehož okna směřovala k Jeruzalému: „*Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval už dříve*“ (Dan 6,11). Je tedy samozřejmé, že i k Ježíšově soukromé modlitbě klečení patřilo. Evangelista Lukáš dokonce zmiňuje, že Ježíš se v osamělosti na Olivové hoře v pokleku modlil s tváří k zemi (Lk 22,41).

Klečení vyjadřuje v židovsko-křesťanských souvislostech na prvním místě úctu a uznání Boží svrchovanosti. Např. velitel vojáků klečel před božím mužem Eliášem a prosil ho o slitování, tím uznával hlavně velikost toho, koho Eliáš zastupoval (2



● Simon Marmion, Mše u sv. Jiří (detail)



● Matouš Radouš, Epitaf Samuela Lagrina (detail), po 1630. Chrudim, Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Král 1,13). Stejně tak činil jáhen Štěpán, když při kamenování vrací svůj život Bohu do rukou a prosí za své katany (Sk 7,60) a do třetice tak činil apoštol Petr, když se modlil k Bohu o dar vrácení života pro Tabitu (Sk 9,40). Zmínka by však pochopitelně mohlo být více. Klečení rovněž vyjadřuje pokoru a odevzdanost. Člověk na pohled své tělo zmenšuje, přibližuje ho k zemi, kam ho tlačí vědomí své vlastní zranitelnosti a omezenosti, ale stejně tak i viny a hříchu. Naše tělo totiž pochází ze země, jak ostatně naznačuje jméno našeho praotce Adama (tj. ze země vzatý).

### Flectamus genua – klečení při bohoslužbě

Formující se římská křesťanská liturgie po dlouhou dobu s klečením při bohoslužbě překvapivě nepočítala, reagovala tím totiž na oficiální projevy úcty k císaři, který byl považován za božstvo. Tento chladný odstup měla společný i s křesťanským Východem, který klasický postoj klečení nezná dodnes, protože ho církevní Otcové spojovali s posměšným poklekáním římských vojáků před Ježíšem před jeho smrtí na kříži. Nicejský koncil (325) zakázal klečení o nedělích a během padesáti velikonočních dní. Nic nemělo kazit velikonoční radost z nově nabyté svobody a daru

nového života. Příkaz však mohl mít svůj praktický důvod, totiž zohlednění přítomnosti většího množství věřících při velikonočních bohoslužbách. Pouze při zvláštních příležitostech vyzýval jáhen lid k modlitbě vkleče liturgickým zvoláním „*Flectamus genua!*“ (tj. Klekněme!).

Díky náboženskému uvolnění po Milánském ediktu (313) a především po zákazu pohanských kultů v Římské říši (395) je postupně rehabilitováno klečení na veřejnosti, tj. především při společné bohoslužbě. Postupuje ruku v ruce s postupně se prohlubující teologickou naukou o svátostech, především o eucharistii a o reálné přítomnosti Krista v ní. Napomohl i starobylý hymnus prvotní církve vtělený do textu listu apoštola Pavla Filipánům opěvující Kristovo jméno, jež je potřeba uctít pokleknutím, kdykoliv zazní. „*Bůh ho vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před Ježíšovým jménem sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán,*“ uvádí tento vyznavačský text doslova (Fil 2,10). Pokleknutí či přímo klečení tak při bohoslužbě dostává nový význam. Vyjadřuje úžas nad Kristovým spasitelným dílem, které po jeho Nanebevstoupení v církvi nadále pokračuje v božím lidu a především ve

svátostech. Eucharistie slavená na „jeho památku“ je sice stále „tajemstvím nahánějícím bázeň“ (mysterium tremendum), ale i tmelem jednoty uvnitř církve, před kterou věřící pokleká a v adoraci se připojuje k víře celé církve. Kromě samotných slov ustanovení eucharistie (tzv. proměňování) se na křesťanském Západě rychle rozšířil zvyk klečet (či pokleknout) při slovech o vtělení Slova, které se stává Tělem (Et incarnatus est), jak je vyjadřuje vyznání víry. Jde o vyjádření stejné úcty a úžasu nad Božím sestupováním do lidských dějin a našeho vlastního života.

### Nejznámější modlitební gesto

Klečení s oběma koleny na zemi a se sepjatými rukama vstoupilo do liturgie zřejmě až koncem 11. století. Samotné sepjaté ruce (iunctis manibus) však už dříve ve světské symbolice vyjadřovaly úctu a později souvisely především s obřadem lenní vázanosti – znamenaly poslušnost. Dodnes se s tímto gestem setkáváme při kněžském svěcení, kdy před vrcholným okamžikem tj. vkládáním rukou a konsekrační modlitbou slibuje svěcenec biskupovi a jeho nástupcům úctu a poslušnost.

Pokleknutí má v sobě značnou aristokratickou důstojnost. Právě takto si vyprošují děti od svých rodičů požehnání před dlouhou a nebezpečnou cestou, při odchodu z otcovského domu, před zásnubami, a v případě Bohu zasvěcené osoby před svěcením, primicí či řeholními sliby.

I současná liturgie nadále počítá s klečením. Instrukce zmiňuje, aby věřící klečeli především při proměňování „*není-li to ztíženo nemocí, nedostatkem místa či jinými rozumnými důvody. Ti, kdo při proměňování nepokleknou, hluboce se ukloní, když kněz při proměňování pokleká.*“ Je však vhodné, aby shromážděný lid zůstal klečet od zpěvu Svatý, svatý (Sanctus) až do konce eucharistické modlitby.

P. Radek Martinek

## Druhá a třetí pouť k jubileu: na Libici a v Litomyšli

(lb) – V poměrně těsném závěsu po sobě následovaly druhá a třetí pouť k jubileu diecéze. Druhá z devíti poutí k 350. výročí královéhradecké diecéze uzavřela velikonocní týden. Hlavním celebrantem Mše svaté v sobotu 26. dubna na Slavníkovském Hradišti u Libice nad Cidlinou byl pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, koncelebroval hradecký biskup Jan Vokál, biskup Josef Kajnek a desítky kněží. Bohoslužba pod širým nebem začala v deset hodin ráno.

Pouť se uskutečnila přesně v den 17. výročí návštěvy blahoslaveného Jana Pavla II. v Hradci Králové. Papež tehdy z letadla požehnal právě Libici, místu narození sv. Vojtěcha. Po skončení sobotní pouti někteří z poutníků odletěli spolu s kardinálem Dominikem Dukou a biskupem Janem Vokálem do Říma, kde se v neděli zúčastnili svatořečení Jana Pavla II. a Jana XXIII.

Hostem pouti v Litomyšli byl litoměřický biskup Jan Baxant. V sobotu 10. května sloužil dopolední Mši svatou v kostele Povýšení Svatého Kříže. Odpoledne se vedle přednášky o historii hradecké diecéze konala komentovaná prohlídka bývalého piaristického kostela Nalezení Svatého Kříže, kde v brzké době vznikne muzeum církevního umění.

Další diecézní poutě se konají 14. června v Broumově a 6. července na Chlumku u Luže.



● Požehnání biskupa Baxanta, foto: Dominika Hudíková



● J. E. p. Pascual Ignacio Navarro Ríos si v doprovodu biskupa Kajneka prohlédl katedrálu, foto: Luděk Bárta

## Katedrálu navštívil španělský velvyslanec

(lb) – V rámci Dne Španělska přijel do Hradce Králové španělský velvyslanec. Španělský velvyslanec v České republice J. E. p. Pascual Ignacio Navarro Ríos navštívil ve čtvrtek 15. května katedrálu Svatého Ducha. Jeho návštěva se konala v rámci kulturně-společenského podniku Den zahraniční země s Filharmonií Hradec Králové. Letošní rok je věnován Španělsku. V katedrále se setkal s generálními vikáři biskupem Josefem Kajnekem a Josefem Sochou. Po chrámu ho provedl arciděkan František Hladký. Program ukončil večer koncert v sále Filharmonie Hradec Králové na Eliščině nábřeží. Ještě předtím se na stejném místě konala vernisáž výstavy španělského výtvarníka.

## Bohoslužba k patronu diecéze

(lb) – Na svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech a jednoho z patronů diecéze sloužil biskup Josef Kajnek poutní Mši svatou v kostele bývalého hradeckého semináře.

Bohoslužba začala v pátek 16. května v 18.30. Z důvodu nepříznivého počasí se přesunula z původně plánovaného nádvoří do interiéru kostela. Chrám sv. Jana Nepomuckého nedaleko katedrály dříve sloužil jako kostel při hradeckém kněžském semináři. Se stavbou seminární kostela začal roku 1710 biskup Tobiáš Jan Becker v místě zbořeného královského hradu. Ve stavbě pokračoval Jan Adam Vratislav z Mitrovic, který jej také roku 1721 vysvětil. Hradecké Nepomuckého patrocinium bylo jedním z prvních v českých zemích. V roce 1887 byl interiér kostela upraven v beuronském stylu německými benediktiny usazenými v té době v pražském emauzském klášteře (Na Slovanech). Návrh výmalby provedl sám zakladatel této školy Peter Lenz z Hohenzollernu, známý jako Peter Desiderius Lens. Později přešlo vlastnictví kostela na město a dnes už se v něm bohoslužby neslaví. Slouží jako Městská hudební síň.



● Národní ředitel Papežských misijních děl P. Jiří Šlégr předává dárek Svatému otci, foto: PMD

## Skončilo Generální shromáždění papežských misijních děl

Pravidelné Generální shromáždění Papežských misijních děl (PMD), organizované Kongregací pro evangelizaci národů se konalo se ve dnech 5.–10. května v Římě a zúčastnilo se ho na 120 Národních ředitelů PMD ze všech kontinentů.

V úvodní studijní části se zaměřila pozornost na revizi stanov. Byla přednesena celá řada podnětů, týkajících se např. role a úkolů diecézních a národních ředitelů PMD, využívání moderních technologií, realizace projektů v chudých zemích a definování úkolů i priorit generálních i národních sekretariátů PMD. Česká národní kancelář na tomto shromáždění představila dvě nová DVD „Ugandské Velikonoce“ a „Oázy Perlového ostrova“ ze Srí-Lanky. Právě naše filmy mají v rámci celosvětové spolupráce Papežských misijních děl již mnohaletou tradici a je o ně velký zájem. To se potvrdilo i při letošní projekci, kdy o videodokumenty projevíli zájem misijní ředitelé z USA, Španělska, Jihoafrické republiky, Malty, Austrálie, Srí Lanky, Ugandy, Polska apod.

Jako každý rok i letos se konala audience u Sv. otce. Právě on národním ředitelům a jejich spolupracovníkům řekl: „Zdrojem obnovy je Kristův Duch. On je tím, kdo dává sílu vydat se na misijní cestu i radost z hlásání, aby Kristovo světlo osvítilo ty, kdo je ještě nepoznali nebo je odmítli. Proto se po nás žádá odvaha „dospět na všechny periferie, které potřebují světlo evangelia“ (Evangelii gaudium, 21). Nemohou nás zadržet ani naše slabosti, naše hříchy, ani mnoho jiných překážek kladených svědectví a hlásání evangelia. Církev je ze své přirozenosti misijnářská a jako taková klade na první místo službu lásky obrácenou ke všem. Vybízím k přednostní péči o chudé, k udržování otevřených bran církve, aby všichni mohli vejít a nalézt útočiště.

Českou republiku v Římě zastupoval Národní ředitel PMD P. Jiří Šlégr, jenž Sv. otci předal dárek z ČR – knihu s názvem Jak děti pomáhají Svatému otci a dětem v misiích. Publikace, kterou papež ocenil a s radostí přijal, obsahuje 86 obrázků s misijními citáty, které připravily děti z 19 Misijních klubek, dalších společenství a rodin.

Na základě informací z Generálních sekretariátů PMD se Česká republika řadí mezi první desítku zemí v Evropě, co se týče výše finančních darů na misie. Samozřejmě, že se těžko konkuruje zemím jako je Francie, Španělsko, Anglie, Německo a Itálie, ale již řadu let se díky Bohu misijní povědomí v našich diecézích drží na dobré úrovni. Za všechny živé a zemřelé členy a dobrodince misijních děl je denně v 17.00 sloužena ve vatikánské bazilice sv. Petra mše svatá.

Iva Jasná

## Konference k výročí 350 let diecéze

(Ib) – Diecézní teologický institut připravil ve spolupráci s Kabinetem regionálních církevních dějin při KPVHA FF UHK a s Katedrou kulturních a náboženských studií PdF UHK ve dnech 29. a 30. dubna 2014 konferenci k výročí 350 let královéhradecké diecéze.

Dvoudenní sympozium se zaměřilo především na kulturní a správní dějiny hradecké diecéze od jejího vzniku až po nejnovější období. Pozornost byla věnována také významným osobnostem spjatým se životem církve ve východních Čechách. Jako zahraniční host vystoupil francouzský bohemista Nicolas Richard s referátem na téma Proč založit královéhradecké biskupství? Pastorační důvody založení diecéze. Na závěr prvního dne se konalo představení knihy Jany Croý Královéhradečtí biskupové a jejich rezidence.



● Jeden z čestných hostů konference František X. Halas odpovídá na dotazy z publika, foto: Luděk Bárta

## Zasedání rady Světového apoštolátu Fatimy ukázalo hnutí další směr

V prvních květnových dnech se pod předsednictvím prezidenta hnutí Prof. América Pablo Lópeze Ortiz z Portorika a dalších členů rady uskutečnilo v Koclířově u Svitav zasedání mezinárodní rady Světového apoštolátu Fatimy (WAF). Současně se zde konalo formační setkání všech vedoucích 17 regionů WAF, které u nás působí.

Mši svatou na zahájení setkání celebroidal královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Během jednání se hovořilo o autenticitě a významu Fatimy pro současnost v církvi a ve světě. Kromě toho byl svatý Jan Pavel II. přijat jako hlavní ochránce a patron Světového apoštolátu Fatimy a připravovaly se aktivity pro 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Národní centrum WAF v České republice bylo pověřeno moderací regionálního centra pro země východního bloku Evropy.

Mimo hlavní program zasedání Prof. López a P. Roland Berngeh, generální vikář diecéze Kumbo z Kamerunu, navštívili teologickou fakultu a kněžský seminář v Olomouci, kde besedovali s bohoslovci. Součástí jejich programu byla také návštěva Pražského Jezulátka a arcibiskupství v Praze, modlitba na Hoře Matky Boží v Králíkách a u sester kongregace Dcer Křesťanské Lásky na Mendrice.

Šlo o mimořádně významné setkání, při němž se formuje cesta hnutí Fatimy v celém světě i v naší zemi.

P. Pavel Dokládál, národní prezident WAF pro ČR

## Děti z diecéze se opět setkaly v Hradci Králové

(lb) – Při svém setkání v sobotu 17. května oslavily výročí diecéze a účastnily se Mše svaté s pomocným biskupem Josefem Kajnekem.

Interaktivní program plný her byl tematicky zaměřený k 350. výročí založení královéhradecké diecéze a k Roku povolání. Kromě toho také měly možnost navštívit prostory biskupství, kde si prohlédly obrazovou galerii biskupů, kapli a historickou knihovnu.

Setkání vyvrcholilo ve 14 hodin Mši svatou v katedrále s biblickými texty z neděle Dobrého Pastýře zaměřené na křestní povolání. Děti se setkaly s pomocným biskupem Josefem Kajnekem, který každému z účastníků osobně požehnal.

Diecézní setkání dětí pořádá Katechetické a pedagogické centrum (KPC) Biskupství královéhradeckého již od počátku 90. let. Setkání se koná jednou za dva roky a jeho účastníky jsou děti cca od 5 do 14 let.

## Signály.cz se připravují na nový kabát

Komunitní web [www.signaly.cz](http://www.signaly.cz), který je podporován Českou biskupskou konferencí, má za cíl vytvářet bezpečné a otevřené prostředí pro mladé lidi a podporovat jejich formaci.

Na konec letních prázdnin připravujeme spuštění nové verze, která bude zaměřena více na kvalitnější obsah a rozšířena o některé funkce. Signály.cz mají nyní 26.516 uživatelů, kterým se snažíme odpovědně sloužit a nabízet kvalitní obsah. Proto prosíme o pomoc a hledáme dobrovolníky všech věkových kategorií a schopností. Více informací na [zapojs.se.signaly.cz](http://zapojs.se.signaly.cz).

Nově vznikl i Klub přátel signály.cz – tj. neformální společenství lidí, kterým na mladých lidech záleží a kteří přispívají na provoz webu, za což jim nabízíme mnoho výhod od našich partnerů ([www.signaly.cz/pratele](http://www.signaly.cz/pratele)). Uvítáme i jednorázovou podporu např. formou DMS (dárcovská SMS) ve tvaru DMS SIGNALY na číslo 87 777. Cena jedné DMS je 30 Kč, signály.cz, o. s. obdrží 28,5 Kč. [www.darcovskasms.cz](http://www.darcovskasms.cz). Děkujeme za pomoc, a že jste s námi.

Václav Vacek, koordinátor signály.cz

## Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze otevírá další kolo přijímacího řízení

Zájemci o studium na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2014/2015, mohou podat přihlášku do 17. 7. 2014. Nabízené studijní obory:

- Katolická teologie (magisterské studium, prezenční, 5 let)
- Teologické nauky (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)
- Teologické nauky (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- Aplikovaná etika (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)
- Dějiny křesťanského umění (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny křesťanského umění (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)
- Dějiny evropské kultury (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny evropské kultury (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na [www.ktf.cuni.cz](http://www.ktf.cuni.cz).

Prokop Brož, děkan

## Úmysly apoštolátu modlitby

**červen 2014**

**Všeobecný úmysl:** Aby nezaměstnaní obdrželi podporu a práci, kterou potřebují k důstojnému životu.

**Evangelizační úmysl:** Za Evropu, aby díky svědectví věřících opět nalezla své křesťanské kořeny.

**Národní úmysl:** Aby všichni lidé zodpovědně přistupovali ke svému životu i práci.

## Výstava 350 let Biskupství královéhradeckého

**Zapomenuté poklady z církevních sbírek 1664–2014**

Jubilejní výstava přiblíží návštěvníkům dějiny královéhradecké diecéze od středověku až po současnost prostřednictvím atraktivních exponátů z církevních sbírek, které ve své většině nebyly dosud veřejnosti prezentovány. Je doplněna počítačovou aplikací s medailonky všech dvaceti pěti královéhradeckých biskupů a popisem poutních kostelů v diecézi.

Každé z historických období reprezentují zvlášť vybrané artefakty. Například nejstarší dobu dokresluje tzv. Rohenická kasule zdobená vzácnou středověkou výšivkou z konce 15. století s motivem Madony. Unikátem je poprvé prezentovaný soubor osmi měděných matric z 18. století pocházejících z dominikánské klášterní rezidence v Nových Dvorech u Kutné Hory. Návštěvníci si budou moci zblízka prohlédnout milostnou oblékací sochu Madony z Hemže oblečenou do původních šatů z 18. století. Z doby episkopátu Josefa Doubravy se dochovala návštěvní kniha rezidence, která je nesporným svědkem toho, že biskupství bylo živým společenským centrem. Zcela osobní věci – brýle, hodinky – přibližují biskupa Karla Otčenáška, jehož návrat do diecéze byl zároveň i návratem církevního života do všedních dnů.

**Výstava se koná od 28. května do 30. listopadu 2014 ve výstavní síni v biskupské rezidenci na Velkém náměstí 35 v Hradci Králové.**

**Otevírací doba: pondělí–pátek: 9–17 hod.,  
Vstupné: základní 50 Kč, snížené 20 Kč  
(děti, studenti do 26 let, senioři).**

*Výstava se uskutečňuje za finanční podpory  
Ministerstva kultury ČR.*

## Osobní zprávy

### Ustanovení a jmenování

■ **P. Damián Kristián VRCHOVSKÝ, OPraem**, farní vikář v Havlíčkově Brodě, byl od 12. 4. 2014 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Havlíčkův Brod; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

■ **P. Andrzej DENIZIAK, MSF**, farní vikář ve Dvoře Králové nad Labem, byl od 12. 4. 2014 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Trutnov; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

■ **Mgr. Václav TOBEK**, výpomocný duchovní v Borové, byl od 15. 4. 2014 ustanoven výpomocným duchovním v Poličce; ustanovení výpomocným duchovním v Borové se tím ruší.

## Liturgický kalendář

### 1. června – 7. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 1,12-14

Žalm: Žl 27(26)

2. čtení: 1Pt 4,13-16

**Evangelium: Jan 17,1-11a**

### 8. června

#### Slavnost Seslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2,1-11

Žalm: Žl 104(103)

2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13

Evangelium: Jan 20,19-23

### 15. června – Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Ex 34,4b-6.8-9

Žalm: Dan 3

2. čtení: 2Kor 13,11-13

Evangelium: Jan 3,16-18

### 22. června – 12. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 20,10-13

Žalm: Žl 69(68)

2. čtení: Řim 5,12-15

Evangelium: Mt 10,26-33

### 29. června – Slavnost sv. Petra a Pavla

1. čtení: Sk 12,1-11

Žalm: Žl 34(33)

2. čtení: 2Tím 4,6-8.17-18

Evangelium: Mt 16,13-19

## ČM Fatima, Koclířov

### ■ 6.–8. 6. o životním svědectví a odkazu biskupa Josefa Hloucha

Zveme vás na první červnový víkend 6.–8. 6. o životním svědectví a odkazu biskupa Josefa Hloucha. Na první sobotu 7. 6. mše sv. v 10.30 hod. a svatodušní vigilie v 17.00 hod. Autorské čtení z knihy Milion duší – osudy biskupa J. Hloucha.

■ V pondělí 23. 6. od 17.00 hod. vedeme **program Fatimy** v kostele Božského Srdce na Pražském Předměstí v Hradci Králové. Mše sv. a zasvěcení v 18.00 hod.

■ Můžete si vybrat termíny na **letní dovolenou v Koclířově**. Program pro rodiny, děti a seniory.

### ■ poutě

Přijímáme také přihlášky na naše společné poutě **15.–17. 6. do St. Pölten a Mariazell** (s o. prelátem Josefem Sochou), v sobotu **28. 6.** pouť na svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie na **Slovensko – Turzovka**, v sobotu **19. 7.** v 10.30 do **Jablonného v Podještědí** ke sv. Zdislavě s otcem biskupem Janem Vokálem.

■ **4.–6. 7. Setkání mladých v Koclířově** s účastí na hlavní mši sv. na Velehradě.

■ **13.–20. 7. Týden dětí se speciálním programem** se sestrou Zdiškou a spol.

■ **31. 7.–4. 8. Mariánská obnova pro mládež** se sestrou Romanou

■ **21.–27. 9. Pouť do Medžugorje**

■ **20.–24. 10. Pouť do Fatimy** (Portugalsko) letecky

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: [recepce@cm-fatima.cz](mailto:recepce@cm-fatima.cz); [www.cm-fatima.cz](http://www.cm-fatima.cz)

## Hoješín

### ■ Noční adorace

6. 6., 4. 7., 1. 8., 5. 9., 3. 10., 7. 11., 5. 12.  
Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.  
Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, mobil 723 180 121.

## Jilm

### ■ 22. 6. v 15 hodin poutní mše svatá u kapličky Božího Těla

Po mši svaté budou skauty organizované hry pro děti, k poslechu bude hrát dechová hudba.

## Slatiňany

### ■ Modlitby za kněžská a řeholní povolání

se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

## Chlumeck u Luže

chrám P. Marie Pomocné

### ■ 6. 7. I. chlumecká pouť „Třešňová“

(Navštívení Panny Marie) Mše sv. v 8.00 P. Mgr. Josef Hubálek, 9.30 P. ThLic. Ing. Jiří Heblt, 11.00 Mons. J. Vokál, biskup. Diecézní nověna – patron sv. Ignác z Loyoly. Modlitba růžence a sv. požehnání ve 14.30.

### ■ 17. 8. II. chlumecká pouť „Okurková“

(Nanebevzetí Panny Marie) Mše sv. v 8.00 P. Mgr. Josef Hubálek, 9.30 P. Josef Stuchlý SJ, 11.00 P. Petr Havlíček SJ. Sv. požehnání ve 14.30.

### ■ 14. 9. III. chlumecká pouť „Švestková“

(Narození Panny Marie) Mše sv. v 8.00 P. Mgr. Josef Hubálek, 9.30 P. prof. PhDr. Petr Piřha, 11.00 P. Mgr. Václav Jiráček SDB. Sv. požehnání ve 14.30.

### ■ 28. 9. Svatováclavská pouť

Mše sv. v 9.30 P. Mgr. Jan Linhart.

Aktuální informace najdete na webových stránkách farnosti [www.chlumeck.net](http://www.chlumeck.net).

## Jičín

### ■ 24. 6. v 18:00 přednáška RNDr. Jiřího Grygara O vědě a víře

v Porotním sále jičínského zámku. Více informací na [www.kna.cz/jicin](http://www.kna.cz/jicin) nebo na FB/DobreknihyJicin.

## Číhošť

### ■ Smírné pobožnosti v Číhošti

14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace.

Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: <http://www.farnostcihost.cz>

## Olomouc

■ **6.–12. 7. Opravdický klášter – týden v dominikánském klášteře pro kluky 15–25 let**  
 Prohloubení tvé víry v eucharistii. Dopolodní práce s bratry. Ale také spousta zábavy.  
 Cena: zdarma, aneb za trochu práce. Více informací:  
<http://amiculum.op.cz>, [opravdickyklaster@op.cz](mailto:opravdickyklaster@op.cz)

## Špindlerův Mlýn – Středisko Eljon

### ■ 6.–8. 6. Misijní víkend

Lektor: ředitel PMD P. Jiří Šlégr, Mgr. Michal Hrdlička.

Tento víkend je určen pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misiím. Čeká nás mše svatá, modlitby, zkušenosti – jak založit či pracovat v Misijním klubku, misiologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, projekce misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů apod.

V rámci víkendu proběhne sobotní seminář (10–16 hodin) misijního vzdělávacího programu Děti pomáhají dětem, který je akreditován Ministerstvem školství. Cílem programu je seznámit děti s životem jejich vrstevníků v různých zemích a přiblížit jim potřebu vzájemné pomoci v dnešním globalizovaném světě.

### ■ 9.–12. 6. Setkání zdravotníků

Lektor: MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR

Další z již tradičních setkání zaměstnanců hospiců i všech ostatních dlouhodobě pečujících o těžce nemocné a umírající. Tento pobyt je koncipován jako prevence proti syndromu vyhoření – přijďte si k nám odpočinout, ten, kdo hodně dává, potřebuje i sám přijímat.

Více informací a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel./fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154 po–pá 8–14 hod., [info@eljon.cz](mailto:info@eljon.cz), [www.eljon.cz](http://www.eljon.cz)

## Sušice

### ■ 6.–12. 7. Netradiční pobyt v klášteře kapucínů pro kluky od 18 do 30 let

Chceš se seznámit s vrstevníky?

Chceš poznat, jak to chodí v klášteře?

Chceš být přítomný na dobrém díle?

Tak neváhej a přihlaš se!

Na všechny účastníky se těší bratři kapucíni.

Cena: práce vlastních rukou.

Kontakt: [br.dominik@seznam.cz](mailto:br.dominik@seznam.cz), [www.kapucini.cz](http://www.kapucini.cz)

## Červený Kostelec

P. Elias Vella

### ■ 14.–17. 8. Exercicie s P. Eliášem Vellou:

#### Ježíš – Můj přítel (o modlitbě)

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec (mše svaté budou probíhat ve farním kostele sv. Jakuba)

Možnost ubytování a stravování (nutno co nejdříve objednat v přihlášce).

Účastnický poplatek: 500 Kč (studenti, ZTP a důchodci 350 Kč).

Pořádá: Oblastní charita ve spolupráci s červenokosteleckou farností.

Pokud nemáte přístup k internetu, můžete si o zaslání informací a o vytištěnou přihlášku požádat telefonicky paní Martinu Kreidlovou na tel.: 491 610 333.

### ■ 18.–19. 8. Seminář s P. Eliášem Vellou:

#### Ježíš – Lékař duše a těla

#### (o vnitřním uzdravení a proměně utrpení)

Kostel sv. Anny v areálu Domova sv. Josefa, Žireč u Dvora Králové n. /L.

Účastnický poplatek: 200 Kč (studenti, ZTP 100 Kč).

Pokud nemáte přístup k internetu, můžete si o zaslání informací a o vytištěnou přihlášku požádat telefonicky Jitku Holcovou na tel.: 491 610 603. Překlad do češtiny zajistí zkušený překladatelé. Více informací a elektronickou přihlášku naleznete na internetu: [www.ochck.cz](http://www.ochck.cz).

## Albeřice, Dům Setkání YMCA

### ■ 16.–23. 8. Hudební tábor rodin

Osvědčený program pro rodiny s dětmi, zaměřeny na společné muzicírování v dopoledních hodinách na jakémkoliv nástroje, které si účastníci s sebou přivezou. Odpoledne výlety, sport, odpočinek. Večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Součástí je i duchovní program. Vedou zkušení lektori a hudebníci.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na [www.setkani.org](http://www.setkani.org) nebo u M. Vyleřala: [ymca@setkani.org](mailto:ymca@setkani.org), tel: 731 625 615.

### ■ 19.–21. 9. a 26.–28. 9. Expedice „Krkonoš“

Dobrodružný a hravý víkend pro otce s dětmi, podbarvený zážitky průzkumníků a objevitelů krkonošské přírody. Atmosféra společenství křesťanských otců s dětmi, která zde vzniká, přirozeným způsobem posiluje víru účastníků i vztah dětí ke svým tátům. Doporučený věk dětí 6–11 let.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na [www.setkani.org](http://www.setkani.org) nebo u M. Vyleřala: [ymca@setkani.org](mailto:ymca@setkani.org), tel. 731 625 615.

## Hradec Králové

### Centrum pro rodinu

#### ■ 12.–19. 7. Manželská setkání v Litomyšli

Co vás čeká? Vstřícnost a laskavé přijetí organizátorů. Celý týden se snažíme vytvářet atmosféru radosti, pochopení a přijetí a jsme připraveni vám pomáhat přednášky manželských párů o jejich společném životě. Bude se mluvit otevřeně o manželské krizi, odpuštění, zdravém sebevědomí, komunikaci, potřebách, sexualitě i dalších tématech prostor mluvit s partnerem/partnerkou o tom, na co vám doma chybí čas, co vás trápí, po čem toužíte, z čeho se radujete, jak řešit konflikty a nedorozumění a jak jim předcházet, jak si naslouchat a lépe se chápat. Možnost zúčastnit se společných modliteb a prohloubit svůj vztah k Bohu. V rámci volného odpoledne si můžete zaspotovat nebo se kochat krásou Litomyšle.

Děti jsou vítány a v době přednášek a skupinek je pro ně připraven program pod dozorem zkušených pečovateli. Přesto doporučujeme, pokud je to jen trochu možné, přijet raději bez dětí, protože budete mít víc času na péči o váš vztah.

Bližší informace [www.centrumprorodinu.cz](http://www.centrumprorodinu.cz)

#### ■ 13.–19. 7. Duchovní obnova Albeřice

Místo konání: Krkonoše, Dolní Albeřice, Dům setkání. Exerzitátor: ICLic. Karel Moravec

#### ■ 18.–21. 9. Duchovní obnova Janské Lázně

Místo konání: Janské Lázně – Marianum.

Exerzitátor: P. Jan Linhart. Předpokládaná cena se slevou za celý pobyt včetně plné penze (Marianum): 2800 Kč/manželský pár (1400 Kč/osoba)

#### ■ 9.–12. 10. Duchovní obnova Králíky

Místo konání: Klášter v Králíkách.

Exerzitátor: ICLic. Karel Moravec.

Pro upřesnění informace volejte a přihlášky podávejte na Centrum pro rodinu Hradec Králové, Velké náměstí 32, PSČ 500 03, e-mail: [crhk@bihk.cz](mailto:crhk@bihk.cz), telefon: 495 063 430, 466 652 332

### Diecézní centrum pro mládež

#### ■ 17.–23. 8. Celostátní setkání animátorů

se v Třešti u Jihlavy uskuteční další celostátní setkání animátorů. Míjí se tím setkání mladých lidí, kteří vzali vážně svoje křesťanské povolání a mají zájem sloužit v rámci církve Bohu i druhým lidem. Pokud jste mladí a sdílíte podobnou touhu, pak je setkání určeno i vám. Bude skvělou příležitostí pro váš osobní růst i získání nových zkušeností, poznatků i dovedností.

Kontakt: DCM, Velké nám 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: [dcm@bihk.cz](mailto:dcm@bihk.cz).

### Diecézní centrum pro seniory

#### ■ 26. 7.–2. 8. Pobyt pro prarodiče s vnoučaty

(I. turnus), Marianum, Janské Lázně

Kontakt: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: [dcs@bihk.cz](mailto:dcs@bihk.cz), web: [www.dcskhk.cz](http://www.dcskhk.cz)

### KMC Sedmíkráska

KMC Sedmíkráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, [www.sedmikraskahk.cz](http://www.sedmikraskahk.cz), e-mail: [sedmikraskahk@volny.cz](mailto:sedmikraskahk@volny.cz)

#### ■ 5. 6. Výlet s poutí – Třebechovice pod Orebem

Ve čtvrtek 5. června zveme na sedmíkráskové putování do Třebechovic pod Orebem. Čeká nás návštěva Muzea Betlémů, bohoslužba slova a společné hry na dětském hřišti. Přihláška a informace jsou k dispozici na webu a v KMC Sedmíkráska.

#### ■ 7. 6. Rekolekce se sestrami Salesiánkami

KMC Sedmíkráska zve v sobotu 7. června od 9 do 13 hodin na duchovní ztišení nad Žalmem 23 v Domě Matky Markéty (Denisovo náměstí 172, Hradec Králové-Kukleny). Hradí se 50 Kč (provoz domu, oběd). Hlídkání dětí není zajištěno. Vezměte si přezůvky. Je nutné se předem přihlásit nejpozději do 4. června 2014.

#### ■ 12. 6. Irsko křížem krážem

Ve čtvrtek 12. června od 10 hodin zveme na besedu s Bc. Adélou Zelbovou. Podíváme se do Belfastu, do Dublinu a na pobřeží. Vyprávění bude doplněno promítáním fotografií. Hradí se obvyklé pobytové, hlídání dětí je zajištěno.

#### ■ 18. 6. Logopedie – řeč a její poruchy

Ve středu 18. června od 16 hodin pořádá KMC Sedmíkráska přednášku logopedky paní Mgr. Evy Kocábkové. Dozvíme se, jak a kdy řešit potíže s řečí svého dítěte, jak poruchám předcházet nebo jak učit děti správně mluvit. Hradí se obvyklé pobytové, hlídání dětí je zajištěno.

### Přednáška PhDr. Jany Croj: Královéhradečtí biskupové a jejich rezidence

Zveme Vás na setkání s PhDr. Janou Croj, autorkou publikace Královéhradečtí biskupové a jejich rezidence. V programu bude krátká přednáška, diskuse, uvedení do obsahu knihy.

Akce se koná v úterý 17. 6. 2014 v 16.30 hodin v Knihkupectví U katedrály Hradec Králové, Velké náměstí.

# CHARITNÍ LISTY



ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

## Azylový dům je často první opravdový domov

*„...děkujeme že jsme u vás mohli nějaký čas žít, moc si toho vážíme...máte srdíčko na správném místě...děkuji hlavně za sebe, protože pro mě byl největší dárek vidět zase svého syna šťastného.“* Podobné dopisy od maminek s poděkováním, plné vděčnosti a uznání nejsou v poštovní schránce Domova pro matky s dětmi v Hradci Králové, který v krajském městě provozuje hradecká Oblastní charita, neobvyklé.

V azylovém domě je totiž stále plno. Každoročně zde najde pomoc téměř 200 maminek s dětmi z celého Královéhradeckého kraje. Mnohdy vůbec poprvé zažívají atmosféru bezpečného a laskavého domova.

Přijdou zoufalé, nešťastné, v obavách o osud svůj i svých dětí. Všechny jsou nějak raněné. Chybí jim láska, rodina, pohlázení. Mnohdy je partner psychicky či fyzicky týral, trpěly kvůli jeho alkoholismu. Mají minimum finančních prostředků. Nemohou dětem dopřát radosti patřící právě dětem.

Hodně maminek z azylového domu bohužel neprožilo dětství v ideální rodině, proto pro ně není vždy snadné zažít si běžné návyky, domácí činnosti a povinnosti, které jsou pro nás normální. Většina z nás má kolem sebe někoho, kdo mu v životě pomohl a pomůže. Ale ony ne. Nemají ke komu s dětmi jít, nemají nikoho, kdo by je podpořil.

Domov pro matky s dětmi poskytuje sociální službu azylový dům. Kromě možnosti přechodného ubytování se zde ženy učí různým dovednostem, jak pečovat o sebe a své děti, jak fungovat jako obyčejná starostlivá máma. Laskavé prostředí azylového domu je přivine do své náruče i s jejich dětmi a ony vědí, že na starosti a trápení již nejsou samy. Mnohé zde získají sebevědomí a naději, že život, který na ně čeká, zvládnou, a že jim ukáže již snad tu vlídnější tvář.

V azylovém domě nenabízí resocializační a terapeutické aktivity jen maminkám. Šanci trávit prima odpoledne a ještě k tomu se něčemu naučit mají i děti. Volnočasový klub Mariánek je pro ně otevřený od pondělí do pátku.

Děti si odpoledne chodí hrát společenské hry, malují, vaří si dobroty, tancují, zpívají, mohou docházet do



● Společné pečení v Domově pro matky s dětmi v Hradci Králové.  
Foto: archiv Oblastní charity HK

dramatického kroužku a smysluplně tak tráví volný čas. Ty nejmenší navštěvují předškolní výchovu. Každá máma se raduje z úspěchů svého dítěte. Stačí malý obrázek, nová básnička a hned je svět pro ni veselejší. Děti jsou láska, naděje, budoucnost a pro každou maminku je důležité prožívat pocity pýchy a radosti ze svých dětí, což pro matky v azylovém domě platí dvojnásob.

*„V klubu Mariánek najdeme za hraním s dětmi promyšlený způsob práce, který by měl snížit riziko jejich případného nevhodného trávení volného času. Pomáháme jim i s adaptací na změnu školky nebo školy. Rodičům je poskytováno výchovné poradenství, dětem doučování z řad dobrovolníků a systematická práce na osobních plánech dětí,“* říká vedoucí azylového domu Zdeňka Koutníková.

Paní Alice prožívá v azylovém domě konečně klidné období. Bydlí tu se třemi malými dětmi. Dříve žila s alkoholikem. Její děti s ním zažívaly křik, výčitky, scény. Vždy toužila po harmonické rodině a vždy si chtěla užít obyčejného rodinného štěstí. Takové prostředí našla zatím jen v azylovém domě. Zde chodí hrát divadlo, učí se šít, navštěvuje klub maminek. Její nejstarší holčička recitovala při nedávné besídce pro maminky krásnou básničku...

Petra Ziková

## ■ AKTUALITY

**Cena Ď 2014 opět pro dobrovolníka z hradecké Charity**

**Hradec Králové:** Cena Ď je ocenění mecenášům a dobrodincům. Letos se koná poctnácté a již podruhé za sebou se podařilo získat krajské ocenění pro dobrovolníka Oblastní charity Hradec Králové. Loni tuto cenu získala Ing. Viktorie Melicharová, za rok 2014 je její čerstvou držitelkou Marcela Wolfová. Setkání s nominovanými z Královéhradeckého kraje proběhlo 13. 4. ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové. Vyvrcholením bude setkání nominovaných ze všech krajů v Národním divadle 24. 6. za přítomnosti významných hostů. Loni hlavní cenu Grand Prix předával kardinál Dominik Duka.

„Dobré oplácí dobrým“, tak by se dala charakterizovat upřímná a dobrosrdečná Marcela Wolfová. Do hradecké Oblastní charity přišla v roce 2010. Jejím největším přáním bylo pomáhat právě těm, mezi kterými se na čas ocitla, lidem bez domova. Začala pravidelně docházet do Domu Matky Terezy pro lidi bez přístřeší a spolu s terénním pracovníkem navštěvovala lidi žijící na ulici. Starala se, aby měli dostatek ošacení, bot, příkrývek. Postupem času začala pomáhat i v dalších činnostech, při charitních benefících nebo při povodních.

Petra Ziková (red. upraveno)

**Centrum SASanka ve Vysokém Veselí rozšiřuje svou působnost**

**Jičín/Vysoké Veselí:** Centrum SASanka, které provozuje Oblastní charita Jičín, poskytuje sociálně aktivizační služby rodinám s dětmi ve Vysokém Veselí již od ledna 2013. V současné době dochází k rozšíření působnosti i do okolních měst a obcí v okruhu 15 km. Nabízí tak své terénní služby i obyvatelům mimo Vysoké Veselí, kteří si nemohou dovézt do ambulance.

Na Centrum SASanka se nejčastěji obrací rodiny, které řeší dluhy, problémy v oblasti bydlení, hledání zaměstnání či péči o děti. Do terénu vyjíždějí sociální pracovníce na základě předem domluveného termínu konzultace a pomáhají rodinám řešit jejich problémy v domácím prostředí. Služby jsou bezplatné.

O rozšíření působnosti služby byly informovány okolní obce. V květnu proběhly dny otevřených dveří pro jejich starosty a zastupitele. V červnu 16. 6. se uskutečnil den otevřených dveří pro širokou veřejnost od 8 do 17 hod. Aktuální info naleznete na [www.jicin.charita.cz](http://www.jicin.charita.cz).

**Projekt je financován z prostředků ESF prostřednictvím operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.**

Bc. Pavlína Divoká (red. upraveno)

**Mezinárodní turnaj v nohejbale vyhráli studenti UHK**

**Hradec Králové:** Na druhém Mezinárodním turnaji v nohejbale, který v sobotu 10. 5. uspořádalo Integrační centrum pro cizince Diecézní charity Hradec Králové ve Sportovním areálu Bavlna, vybojoval vítězný zlatý pohár tým studentů Fakulty informatiky a managementu UHK, stříbrné medaile vyhrálo hradecké Adalbertinum a bronz získala hudební skupina Memphis. Na turnaji se utkala v nohejbale více než desítky týmů Čechů a cizinců z Latinské Ameriky, Ukrajiny, Ruska, Vietnamu a dalších zemí. Z týmů cizinců, kteří žijí v Královéhradeckém kraji, se nejlépe umístilo Španělsko a Peru.

„I když výsledky turnaje potvrdily, že nohejbal je především tradiční český sport, přesto hráči ze všech zemí bojovali až do konce turnaje a už se těší na příští ročník,“ říká koordinátorka integračních aktivit Bc. Vladka Dobešová z Integračního centra pro cizince. Pro malé i velké návštěvníky a účastníky byl připraven bohatý doprovodný program jako například turnaj v petangu nebo latinsko-americké tance pro fanyanky a dětské hry z celého světa i Česka, sportovní a dovednostní soutěže o ceny pro děti. Více také na [www.cizincihradec.cz](http://www.cizincihradec.cz).

**Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.**

Jana Karasová

**Den otevřených dveří v Majáku**

**Trutnov:** Majákový den proběhl 15. 4. 2014. Dveře byly otevřeny pro všechny, jak pro zájemce o pěstounskou péči, tak pro širokou veřejnost. Během dne pracovníce Majáku seznamovaly a odpovídaly návštěvníkům na dotazy o pěstounské péči, činnosti a aktivitách centra. Odpoledne proběhla beseda „Jak se stát pěstounem“, kde pracovníce trutnovského a vrchlabského OSPOD ve velmi příjemné a přátelské atmosféře seznámily zájemce o pěstounskou péči, čím vším je třeba projít, když se chce stát pěstounem. Rozešli jsme se obohaceni o nové informace, zážitky a poznatky. Děkujeme všem, kteří nám v naší práci pomáhají a podporují.

Maják poskytuje podporu, pomoc, poradenství a vzdělávání rodinám s dětmi v náhradní rodinné péči. Nabízí odlehčovací služby pro pěstouny i děti, jako jsou víkendová setkávání, týdenní pobyty pro rodiny s dětmi, výtvarné a rukodělné dílny, doučování, volnočasové aktivity, relaxace, terapie, finanční, právnické a psychologické poradenství, průběžné vzdělávání, přednášky, kurzy. Centrum působí při Oblastní charitě Trutnov. Více také na [www.trutnov.charita.cz](http://www.trutnov.charita.cz).

Martina Vágner Dostálová

## Jindrovou vilou v Litomyšli zněl opět Máchův Máj

**Litomyšl:** Již podruhé uspořádalo Dobrovolnické centrum při Farní charitě Litomyšl na 1. máje Odpolední čtení Máje Karla Hynka Máchy pro seniory z Jindrovky vily a milovníky poezie z řad široké veřejnosti. Na zahradě Jindrovky vily se za krásného počasí sešlo přes 60 lidí všech věkových kategorií, od nejmladší nenarozené generace až po generaci nejstarší – nejlepší. Připravena byla místa k sezení na židlích nebo na trávě, sladké i slané občerstvení a posluchači si tak mohli poslechnout Máj v podání 7 dobrovolníků a za kytarového doprovodu Jindřicha Kličky.

Koordinátor a dobrovolníci akci hodnotí velice kladně a doufají, že se příští rok sejdou ještě ve větším počtu. Zároveň patří i poděkování dobrovolnicím z DM Drogerie Markt za pomoc při úklidu zahrady den před samotným čtením.

Jakub Mašek

## Terapeutická dílna Slunečnice vítala jaro v Podkrkonoší

**Dvůr Králové n. L.:** V areálu Hotelu pod Zvičinou probíhal 3. 5. 2014 Festival regionálních produktů východních Čech v rámci Vítání jara v Podkrkonoší. Pro návštěvníky byl připraven pestrý program v podobě folkrockové muziky, stříhání oveček, hraného divadla a tvořivých dílniček zejména pro děti. Na své si přišli i gurmáni, kteří mohli ochutnat krajové speciality. Sociálně terapeutická dílna Slunečnice pro lidi s mentálním postižením, kterou provozuje Farní charita Dvůr Králové n. L., se při této příležitosti úspěšně prezentovala svými výrobky zejména z dílny šicích a ručních prací. Nejvíce oblíbené byly obilné nahřívací a ochlazovací polštářky, papírové krabičky nejrůznějších velikostí, látkové rukavice na vaření nebo klienty dílny vlastnoručně vypěstované sazenice slunečnic. Pro návštěvníky připravila Slunečnice malý workshop, na kterém klienti předvedli své dovednosti, například háčkování nebo práci s papírem a látkou.

Slunečnice se akce účastnila letos poprvé a pro velký zájem veřejnosti určitě ne naposledy. Spolupráce s Hotelem pod Zvičinou probíhá po celý rok. Dílna zde má stálou prodejní výstavu výrobků. Všichni jsou srdečně zváni a mohou i přispět na dobrou věc nebo navštívit přímo Sociálně terapeutickou dílnu Slunečnice ve Dvoře Králové n. L. Více na [www.dk.charita.cz](http://www.dk.charita.cz).

**Tento projekt je financován z ESF a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a je podporován Královéhradeckým krajem.**

Mgr. Kateřina Hlaváčková (red. upraveno)

## ■ KALENDÁŘ NA ČERVEN

### „Upíří ples“

**14. 6. od 17:00, Nízkoprahový klub Exit Jičín (Na Jihu 553, budova „Bunkru“)**

Derniéra divadelně muzikálního představení.

Vstupné dobrovolné. Rezervace místa na tel. 734 435 205, kapacita omezená.

Výtěžek bude využit na další připravované představení.

Pořádá Oblastní charita Jičín, více na [www.jicin.charita.cz](http://www.jicin.charita.cz)

### Aukce pro děti s postižením

**26. a 27. 6. od 15 – 21 hod., Žižkovy sady Hradec Králové**

Benefiční prodej a aukce (27. 6. v 17:30) omalovaných kamínků od známých a zajímavých osobností. Akce se koná v rámci Open Air programu XX. mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Pořádá Oblastní charita HK.

Kamínky určené pro aukci jsou od 18. 6. vystaveny v Galerii Koruna. Můžete si je prohlédnout i na

[www.charitahk.cz](http://www.charitahk.cz)

Kamínky do aukce darovala řada výtvarníků, ilustrátorů dětské literatury a osobností:

Emma Srncová, Barbora Srncová, Vlasta Kahovcová, Martin Maxa, Ilona Csáková, Jana Kirschner, Marta Jandová a další. Autorské fotografie věnovala Eva Pilarová.

Výtěžek prodeje kamínků i z aukce bude využit tradičně na nákup pomůcek pro děti s postižením.

Jedná se o podporu služby raná péče.

**Přijďte si pro krásný kamínek. Udělejte radost sobě a pomozte dětem.**



● Omalované kamínky do aukce pro děti s postižením. Foto: archiv Oblastní charity HK



● Klienti Stacionáře sv. Františka na semilském festivalu Patříme k sobě 2014. Foto: archiv Farní charity Rychnov nad Kněžnou

## ■ NAPSALI NÁM...

### 17. ročník festivalu Patříme k sobě

17. ročník festivalu Patříme k sobě v Semilech se letos konal 22.–25. dubna. Podkrkonošská společnost přátel dětí zdravotně postižených na něm přivítala přes 300 účinkujících z různých zařízení sociální péče, domovů a stacionářů z pěti krajů. Zajistit organizaci festivalu je náročné a velký dík patří pořadatelům i sponzorům. Děti, mládež a dospělí se zdravotním postižením tančí, muzicírují, zpívají a hrají divadlo. Patronkou a konferenciérkou festivalu je tradičně herečka Miriam Kantorková.

Koncerty jsou pořádány dopoledne pro školy a seniory, večerní představení jsou určena pro veřejnost. Letos jste účastníky festivalu mohli přivítat na „prknech, co znamenají svět“ například v Jablonci nad Jizerou, Lomnici nad Popelkou, Turnově, Rovensku pod Troskami, Semilech nebo Jilemnici. Součástí festivalu je také výstava výtvarných a ručních prací účastníků v muzeu v Semilech. Pro klienty zúčastněných zařízení je vždy připraven bohatý doprovodný program.

Klienti našeho Stacionáře sv. Františka, zařízení Farní charity Rychnov nad Kněžnou, nacvičili pro tuto vystoupení dramaticko-pohybové ztvárnění písně Sportovní víla, která se stala hitem při předávání ceny Sportovec roku v podání Moniky Absolonové. Domů jsme se vrátili obohaceni o setkání s kamarády, plni nových dojmů a zážitků. Za rok pojedeme určitě zase.

Za účastníky Jitka a Petra vychovatelky  
(red. kráceno)

## Aktivity pro děti s poruchou autistického spektra

Letos se už podruhé uskutečnil sobotní výlet dětí s poruchou autistického spektra v rámci Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi v Kutné Hoře. Na výlet do Prahy se vydaly děti s asistenty, pracovníkem služby a studenty. Cílem bylo Národní technické muzeum, kde jsme si prohlédli novou expozici rudného a uhelného dolu. Navštívili jsme také expozici „Historie dopravy“, která byla pro kluky nejlákavější a nakonec jsme se vydali na interaktivní výstavu „Technika hrou“. Na další výlety vyrazíme např. po okolí Kutné Hory s opékáním buřtů, do ZOO, depa, TPCA atd. Každý výlet se pokusíme přizpůsobit vašim dětem a přáním.

Jste ze Středočeského kraje a máte dítě ve věku 7–18 let s diagnózou porucha autistického spektra, které navštěvuje běžný typ školy, a chcete, aby vaše dítě trávil svůj volný čas užitečně a zároveň, abyste si mohli odpočinout? Tak je tato služba právě pro vaše dítě a rodinu.

**Termín příštího sobotního výletu je 28. 6.** O letních prázdninách pořádáme také **příměstský tábor v Kutné Hoře od 28. 7. do 1. 8.** Dále se v rámci Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi konají výtvarné a volnočasové dílny, rodičovské skupiny a nácviky sociálních dovedností. Na všechny akce jste srdečně zváni. Tyto aktivity nám umožňuje realizovat Grant města Kutná Hora.

**Info: Středisko rané péče při Oblastní charitě Kutná Hora, Bc. Monika Šotová, tel. 327 311 493, 733 741 166, e-mail: monika.sotova@gmail.com, web: ranapece-kutnahora.webnode.cz.**

## Sbírka pro oběti povodní na Balkáně

Rozsáhlé oblasti v Srbsku a v Bosně a Hercegovině zasáhly v květnu ničivé povodně, které si vyžádaly několik desítek obětí a způsobily obrovské materiální škody. Charita ČR se zapojí do pomoci obětem. Ze svého krizového fondu uvolnila 100 000 Kč a vyhlásila veřejnou finanční sbírku a dárcovskou SMS. Finanční dary lze posílat na sbírkové konto č. účtu: **55660022/0800 u České spořitelny, VS: 109** (Srbsko), **102** (Bosna a Hercegovina). Pomoc v zahraničí lze podpořit také zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS CHARITASVET na číslo 87 777**. (Cena DMS je 30 Kč. Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců). Více na **www.charita.cz**.

Převzato z tiskové zprávy Charity ČR

# dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

## KVĚTEN

Milí mladí přátelé,

tento měsíc začíná celosvětovým Týdnem modliteb za duchovní povolání (5. až 11. května). Protože naše diecéze prožívá Rok povolání, rád bych každého z Vás poprosil, abychom společně přidali ještě jeden týden. A to konkrétně modlitbou růžence, která se tak hodí k měsíci květnu, tradičně mariánskému.

Prosím Vás tedy, abyste se v libovolném květnovém týdnu každý den od neděle do soboty pomodlili **jeden desátek** růžence za kněžská a řeholní povolání v naší diecézi. Věřím, že i jediný desátek v celém společenství diecéze dojde u Pána vyslyšení. Proto k této modlitbě zvu i Vaše rodiče, prarodiče a další blízké.

Růženec není příliš oblíbený u lidí, kteří ho dobře neznají a mají s ním malou zkušenost. I mně v mládí připadal zdoluhavý, zdálo se mi možná vhodnější modlit se vlastními slovy. Navenek to totiž vypadá, že v růženci jde jen o automatické opakování předem daných veršů. Ve skutečnosti to tak není. Růženec je modlitbou meditativní, spojenou s mimořádně velkým požehnáním. Jeho řád je prastarý a mnoha staletími osvědčený způsob, jak se skutečně soustředit na pravou osobní modlitbu.

Cílem tedy není upírat pozornost k významu každého slova. Jejich opakování nám naopak pomáhá vytvořit jakýsi prostor, v němž můžeme rozjímat o spáse a o svém životě ve světle jednotlivých biblických tajemství i o konkrétních úmyslech. Můžeme odevzdat svou mysl Bohu skrze Matku Boží a spolu s ní, nestavět do popředí jednotlivé věty, které Pán stejně zná dříve, než je vyřkne, ale prodlévat celým srdcem a duší v Jeho blízkosti, prosit, chválit Ho a naslouchat Mu.

Proto Vás prosím, abyste se k této modlitbě za povolání v diecézi v jednom květnovém týdnu přidali a nenechali se odradit počátečními obtížemi.

K tomu Vám ze srdce žehnám!

Váš biskup Jan



# Zahájení diecézních poutních novén v Libici



● Procesí na slavníkovské hradiště



● Mše svatá se konala v sousedství soch sv. Vojtěch a Radima



● Kázání pronesl pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka



● Proměňování



● Rozdíl svatého přijímání připomněl atmosféru návštěvy Jana Pavla II.



● Gratulace k narozeninám